

[Holmberg.]

sentlig dyrere end drift og vedligeholdelse af en kombineret bro. Det firma, der har udarbejdet skitseprojektet til en tunnel under Østerrenden, Christiani & Nielsen A/S, har rent skønmæssigt anført, at merudgifterne vil kunne ansættes til 50-100 pct.“ Det er altså et stort beløb.

„Som eksempler på forhold, der navnlig kan forklare denne merudgift, kan nævnes ventilationsanlægget og det forhold, at der døgnnet rundt udkræves et højt belysningsniveau.“

Jeg synes, det er rimeligt at tage det med, når man i øvrigt er modstander af forslaget, som hr. Bilgrav-Nielsen har fremsat.

Jeg må indrømme, at jeg er kommet i en lidt ejendommelig situation. Jeg ved ikke, hvor mange fra mit parti der vil støtte de to forslag eller bare et af dem eller måske et tredje. Jeg er altså i den ejendommelige situation, at jeg nok er mit partis ordfører, men jeg ved ikke, om jeg kan tale på partiets vegne.

Glensgård (FP):

Til forskel fra hr. Homberg, så ved jeg nogenlunde, på hvilke medlemmers vegne jeg taler.

Når vi i dag skal i gang med debatten om Storebæltsproblematikken, må det nok siges, at det er på høje tid. Der skal ikke herske tvivl om, at fremskridtspartiet ønsker, at der skal bygges en fast forbindelse over Store Bælt, men vores problem i den nuværende situation deles af flere, og jeg vil vurdere, det deles af mere end 2 millioner vægere i dette land. Det store problem for anlæggelsen af en fast forbindelse over Store Bælt skal nemlig ses i sammenhæng med den helt vanvittige finanspolitik, som de sidste 4-5 regeringer har ført. Det er selvfølgelig beklageligt, at alle partier nu her bag efter godt kan se, at de skulle have sparet på finanserne i de gode tider til at stå de onde tider imod, men så skulle ikke være. Gennem 1960erne og 1970erne brugte skiftende ministre løs af skatteborgernes penge uden hensyntagen til, at deskulde kunne modstå en økonomisk nedgang.

Fremskridtspartiet må, hver gang det er muligt, og det er det ofte, påpege, at de økonomiske sidespring, som de forskellige ressourceministre har foretaget, ikke kan ac-

cepteres, men værre endnu: vi kan snart ikke låne flere penge til denne leg med Aladins lampe. Denne galskab må holde op.

Hver eneste dag fremlægger de socialdemokratiske ministre nye udgiftkrævende lovgivninger, og hver gang må folketinget se i øjnene, at underskuddet på statsfinanserne bliver større og større. Men som et socialdemokratisk folketingsmedlem for nylig sagde på et offentligt møde, hvor også jeg deltog: underskud på finansloven, ja men det betyder kun, at vi bruger af det overskud, vi havde i 1960. Lige så længe en sådan økonomisk opfattelse kan florere, lige så længe må dette folketing indstille sig på at skulle tage imod et hav af forslag, som der overhovedet ikke kan skaffes økonomisk baggrund for at gennemføre.

Ministeren har til dagspressen sagt, at en bygning af en fast forbindelse over Store Bælt vil medvirke til at forbedre beskæftigelsen på længere sigt. Jeg vil gerne bede ministeren nærmere uddybe sådanne bemærkninger. Det er ikke ironisk ment.

Jeg forudser, at den øgede beskæftigelse, som ministeren mener vil komme som følge af lov nr. 414 af 1973, overhovedet ikke indtræder. Dette lyder sikkert uforståeligt for ministeren, men jeg skal gerne gøre nøjere rede for mit synspunkt desangående.

Jeg er naturligvis godt klar over, at der bliver et antal faktisk beskæftigede ved bygningen, men landet er nede i en så alvorlig økonomisk bølgedal, som de sidste regeringer har bragt os i, at vi må forudse, at en sådan stor investering med statsmidler vil medføre en omkostningsstigning, hvilket igen vil bevirke større skatter på den ene eller anden måde. Fremskridtspartiet kan ikke medvirke til en sådan omkostningsstigning, som vil blive en faktor, der vil medføre mindre konkurrencedygtighed over for udlandet, hvilket igen vil sige større ledighed inden for industrien.

Efter disse korte indledende bemærkninger skal jeg give en redegørelse for vor stilling til de enkelte forslags indhold.

På det tidspunkt, da den første debat rejste sig i folketingets trafikudvalg, meddelte jeg, at fremskridtspartiet ikke var indstillet på for nærværende at iværksætte en skatteyderfinansieret Storebæltsforbindelse. Proceduren for de kommende forhandlinger om denne Storebæltsproblematik blev aftalt